

Fattige land og ekstremvær.

Ekstremvær kommer hvert eneste år når regioner av jorden bestråles sterkt av solen. Ekvatoriale regioner bestråles sterkest. Dette skjer når kloden beveger seg rundt solen. Det skjer når regionen er i posisjon for det i forhold til solen. Regionen kan da oppleve variasjoner i ekstremitet fra år til år, bl.a. beroende på variasjoner i strålingen fra solen og variasjoner i banen og jordens akse. Dette kan betegnes klimaendringer eller snarere klimavariasjoner i regionen.

Atmosfæren som helhet isolerer for avgang av energi fra klimasystemet. De såkalte klimagassene utgjør en svært liten del av atmosfæren og det er ikke påvist vitenskapelig gjennom observasjoner at mengden og variasjoner i mengden har betydning for den globale temperaturen. Riktignok er trenden de siste 40 årene en økning i global gj.sn. temperatur på 0,02 grader/år.

Det er blitt et mildere klima. Det skyldes bare ikke de såkalte klimagassene i atmosfæren.

Ekstrem oppvarming gir ekstremt høye temperaturer, tørke på land og fordampning av vann fra havene. Det skjer hvert eneste år.

Dette skjer selv om man lykkes å redusere mengden av de såkalte klimagassene i atmosfæren til preindustrielt nivå. Fra å være 0,0415% av atmosfæren til å være 0,028% av atmosfæren. Dette endrer ikke påviselig atmosfærens isolerende egenskaper.

Dvs. reduksjon av såkalte klimautslipp er en fullstendig bortkastet aktivitet.

Hjelp til selvhjelp.

Det er klart at fattige land trenger hjelp til å komme ut av sin fattigdom.

Men å få hjelp til å handtere konsekvensene av ekstremvær er bare en del av det hele. Det må gjøres noe med styresett, overbefolkning, ressursutnyttelse, deltagelse i verdenshandelen, etc. Når det investeres i virksomhet i disse landene så må avkastningen bli igjen i landet.

Det er uansett snakk om hjelp til selvhjelp.

Det er ikke de rike landenes utslipp av såkalte klimagasser som forårsaker ekstremvær i fattige land!

Klima fakta: www.artarn.net